

Pinchas 5776 Rabbi K

Source Sheet by Chaim Kanterovitz

1. I Kings 19:1-19

מלכים א' י"ט: א-ט

(1) When Ahab told Jezebel all that Elijah had done and how he had put all the prophets to the sword, (2) Jezebel sent a messenger to Elijah, saying, "Thus and more may the gods do if by this time tomorrow I have not made you like one of them." (3) Frightened, he fled at once for his life. He came to Beer-sheba, which is in Judah, and left his servant there; (4) he himself went a day's journey into the wilderness. He came to a broom bush and sat down under it, and prayed that he might die. "Enough!" he cried. "Now, O LORD, take my life, for I am no better than my fathers." (5) He lay down and fell asleep under a broom bush. Suddenly an angel touched him and said to him, "Arise and eat." (6) He looked about; and there, beside his head, was a cake baked on hot stones and a jar of water! He ate and drank, and lay down again. (7) The angel of the LORD came a second time and touched him and said, "Arise and eat, or the journey will be too much for you." (8) He arose and ate and drank; and with the strength from that meal he walked forty days and forty nights as far as the mountain of God at Horeb. (9) There he went into a cave, and there he spent the night. Then the word of the LORD came to him. He said to him, "Why are you here, Elijah?" (10) He replied, "I am moved by zeal for the LORD, the God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life." (11) "Come out," He called, "and stand on the mountain before the LORD." And lo, the LORD passed by. There was a great and mighty wind, spitting mountains and shattering rocks by the power of the LORD; but the LORD was not in the wind. After the wind—an earthquake; but the LORD was not in the earthquake. (12) After the earthquake—fire; but the LORD was not in the fire. And after the fire—a soft murmuring sound. (13) When Elijah heard it, he wrapped his mantle about his face and went out and stood at the entrance of the cave. Then a voice addressed him: "Why are you here, Elijah?" (14) He answered, "I am moved by zeal for the LORD, the God of Hosts; for the Israelites have forsaken Your covenant, torn down Your altars, and have put Your prophets to the sword. I alone am left, and they are out to take my life." (15) The LORD said to him, "Go back by the way you came, [and] on to the wilderness of Damascus. When you get there, anoint Hazael as king of Aram. (16) Also anoint Jehu son of Nimshi as king of Israel, and anoint Elisha son of Shaphat of Abel-meholah to succeed you as prophet. (17) Whoever escapes the sword of Hazael shall be slain by Jehu, and whoever escapes the sword of Jehu shall be slain by Elisha. (18) I will leave in Israel only seven thousand—every knee that has not knelt to Baal and every mouth that has not kissed him." (19) He set out from there and came upon Elisha son of Shaphat as he was plowing. There were twelve yoke of oxen ahead of him, and he was with the twelfth. Elijah came over to him and threw his mantle over him.

(א) והגד אהאב לאיזבל את כל אשר עשה אליהו ואת כל אשר הרג את קל סגביאיים בקרב:

(ב) והשליח איזבל מלאך אל-אלהיו לאמר מה-יעשו אל-הימים וכה יספון ביריבת מקור אשנים את-נבששך בנגש אחד מהם: (ג) וירא נלקם תלך אל-נששו ונבא באר שבע אשר ליהודה חגז את-נשור שם: (ד) והיא-הגלף במדבר צרף יום נבא נשכב תחת רתם אחת [אחד] ונשאל את-נששו למות האמר ו רב ענה ויהוה קח נפשי ביר-לא טוב אנכי מאבתי: (ה) הנשכב וישן תחת רתם אחד והגה-הגה מלאך נגע בו האמר לו קום אכול: (ו) וישט והגה מראשתי עגת רצפים ונפסת קום ותאכל וישת הנשכב הנשכב: (ז) וישב מלאך ויהוה ו שנית והגעבו האמר קום אכול כי רב ממך הדר: (ח) תקם ותאכל ותשתה תלך בלם ו האכילה הליא ארבעים יום וארבעים לילה עד נר האלהים חרב: (ט) ונבא-שם אל-המערה תלך שם והגה דבר-והוה אליו האמר לו מה-לך בזה אלתי: (י) האמר קבא קבאתי ליהוה ו אלתי צבאות ביר-עזבו בירתי בך וישראל את-מזבחתיך הריסו ואת-נביאיך הרגו בקרב ואנתי אני לבדי ונששו את-נפשי לקחתה: (יא) האמר צא ועמדת ביהר לפני והנה והנה עבר וירש גדולה וחיל מקור הרים ומשבר סלעים לפני והנה לא ברזס והנה האמר הירש רעש לא ברעש והנה: (יב) ואמר הרעש אש לא באש והנה ואמר האש קול דממה דמה: (יג) והי ו בשמע אלתי תלט פניו באדרתו ונבא ונאמר קח המערה והגה אליו קול ויאמר מה-לך בזה אלתי: (יד) האמר קבא קבאתי ליהוה ו אלתי צבאות ביר-עזבו בירתי בך וישראל את-מזבחתיך הריסו ואת-נביאיך הרגו בקרב ואנתי אני לבדי ונששו את-נפשי לקחתה: (טו) האמר והנה אליו לך שוב לדרכך מדברה דמשק וקאת ומשחת את-חזאל לקלך על-אדם: (טז) ואת יהוה ביר-נפשי תמשח לקלך על-ישראל ואת-אלישע ביר-שפט מאבל קחולה תמשח לנביא שתחיה: (יז) והנה הנמלט מתרב חזאל נביא יהוה והנמלט מתרב יהוה נביא אלישע: (יח) והשארתי בישראל שבעת אלפים קל-הברכים אשר לא-ברעו לבעל וקל-השפה אשר לא-נשק לו: (יט) תלך משם ומבא את-אלישע ביר-שפט והוא תרש שנים-עשר צמדים לפניו והיא בשנים העשר ותקבר אלתי ואליו תשליך אדרתו אליו:

2. "Notwithstanding, when he was about to hurl accusations against Israel at Mt. Horeb, the following dialogue was carried on between God and him. God: Why are you here, Elijah? Elijah: I am moved by zeal for the Lord, the God of Hosts, for the Israelites have forsaken Your covenant. God: Is it your covenant by chance? Elijah: Torn down Your altars. God: Your altars perhaps? Elijah: And put Your prophets to the sword. God: But you are alive! Elijah: I alone am left, and they are out to take my life 26God: Instead of hurling accusations against Israel, would it not have been more reasonable to direct them against the gentile nations? They have maintained a house of prostitution, a house of idol worship, and you plead against Israel!"

English Rambam Iggeret Hashmad Chap 2

3. Mishneh Torah, Forbidden Intercourse 12:4-8

משנה תורה, הלכות איסורי ביאה י"ב: ד-ה'

(ד) קל הבעל פומית בין צרף שתנחת בין צרף זנות אם בעלה בפרהסיא והוא שובעל לשיני עשרה משוראל או יתר אם קגע בו הנפין והרבוהו הרי אלו משכחין וזידין [ו] ודבר זה הלכה למשה מסיני הוא. ראיה לדבר זה מששה שינתם בזמרי:

(ח) ואין הקנאי רשאי לקטע בקו אלא בשעת מעשה קזמרי שנקאמר (במדבר כה-ח) "ואת האשה אל קבתה". אבל אם פרש אין הורגין אותו. ואם הרגו נקרג עליו. ואם בא הקנאי לשל רשות מבית דין להרגו אין מזרין לו ואף על פי שהוא בשעת מעשה. ולא עוד אלא אם בא הקנאי להרג את הבודע ונשמש הבודע והרג הקנאי קדי להגיל עצמו מידו אין הבודע נקרג עליו. והבא על פת פה הושב אין הקנאין פוגעים בו אבל מקו אוחו מכת מרדות:

(ו) לא פגעו בו קנאים ולא הלקוהו בית דין הנרי עגשו מפרש בדברי קבלה שהוא בקרת שנקאמר (מלאכי ב-א) "כי חלל יהודה קדש ה' אשר אהב ובעל בת אל נקר" (מלאכי ב-ב) "יקרת ה' לאיש אשר נששנה ער וענה". אם ישראל הוא לא יתנה לו ער בהקמים ולא ענה בסלמידים ואם פהן הוא לא יתנה לו מגיש מנחה לה' אבאות. הנה למדת שהבודעל כותית קאלו נתתפן לעכו"ם שנקאמר "בעל בת אל נקר ונקרא מטלל קדש ה'":

(ז) עון זה אף על פי שאין בו מיתת בית דין אל יתי קל בשיעף. אלא יש בו הסכסד שאין בקל העריות כמותו. שהפן מן הערונה בו הוא לכל דבר ובקלל ישראל נקשב אף על פי שהוא ממזר והפן מן הכותית אינו בנו שנקאמר (דברים ז-ד) "כי יסיר את בנה מאתרי" מסיר אותו מלהיות אתרי ה'.

(ח) ודבר זה גורם להדבק בעכו"ם שהקדילטו הקדוש ברוך הוא מהם ולשוב מאתרי ה' ולקעל בו:

4.

.7

Rav Kook Hamisped BeYerushalayim Pg 97 Maamrei Raaya

The characteristics of nationalism was prominent in Ahab, who had great love for Israel. He followed in the footsteps of his father, Omri, who founded a city in the land of Israel. Scriptural commentators said: Everyone receives a portion in the world to come. 'Gilead is mine' refers to Ahab, who fell in Gilead. At the height of battle, despite being shot through with arrows, Ahab hid his injury so as not to alarm his soldiers. Such courageous spirit is derived from tremendous, abundant love. He also honoured the Torah, for he outwardly preserved the nations dignity in the eyes of Ben-Haddad. Nonetheless, he did not recognise the value of the Torah and of God's unique holiness, in which Israel's entire advantage lies. Therefore, he followed the ways of Jezebel and the despicable customs of other nations to the degree that they then prevailed over the Zeitgeist.

In contrast, Josiah elevated the spiritual aspect as no king before or after him. As the text testifies, "And before him there was no king like him, who returned to the Lord with all his heart and soul and might, in accordance with the entire Torah of Moses; nor did any like him arise after him." To that end, he wanted Israel to have no relationship with the nations of the world. He therefore did not heed the words of Jeremiah, who advised him in God's name to allow the Egyptians to pass through Israel's territory.

Thus, Ahab and Josiah combine the two aspects of Joseph and Judah, the power of the Messiah's of the House of Joseph and the House of Judah. When the people are ready, the distortion of each separate dynasty will be removed, for in the times of the Messiah the two kingdoms will join together and come to fully realise the full potential of their power as a chosen nation. At that time, with this reunification, the mourning [in Jerusalem] will also reach a climax, for what was lost and the distance from true fulfilment will finally be recognised, and the mourning for both Ahab and Josiah will combine and grow exponentially. [This great mourning] will serve as a moral that [both kingdoms] must combine their powers in order to create the balance that will lead to the greatest general good.

